

EEN ENGEL OP JE PAD

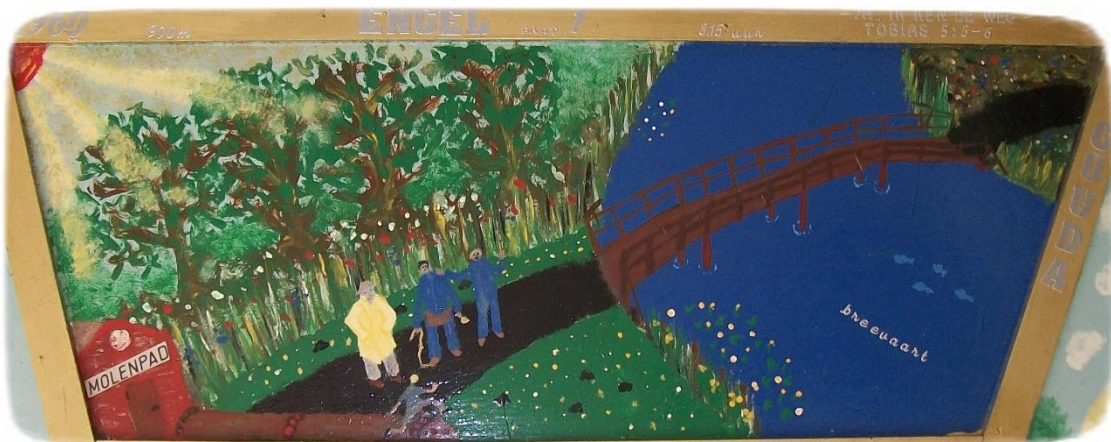
Tobith 5:17 Waar gaat dit over?

Bij de voorplaat: Formeel waren er 8 Engel-Ontmoetingen tussen 1961 en 1976; en deze 8 ontmoetingen volgden in grote mate de lijn van het Boek Tobith uit het Oude Testament. De zoon van Tobith, Tobias, moest van zijn vader een reisgezel zoeken voor een lange reis, hij vindt zonder het te bemerken de Aartsengel Raphaël, die hem aanspoort vort te maken. In plaats daarvan, nodigt hij de Engel uit om hem aan zijn vader voor te stellen, alwaar de Engel vrij stuurs op het geheel reageert. Persoonlijk had ik eenzelfde ervaring, na de eerste Engel-Ontmoeting; waarbij ik in tegenstelling tot Tobias wel degelijk wist dat ik met een Engel te doen had; had ik de wens dat die Engel eens thuis zou langskomen, zodat de hele familie hem zou ontmoeten, hetgeen geschiedde, zonder dat zij dit hoogstwaarschijnlijk bemerkten overigens. Maar aangezien dit een stap terug was, de volgende ontmoetingen zouden steeds verder van huis en verder in de tijd geschieden, heb ik deze ontmoeting, (in wezen ontmoeting 1-a), verder niet in het geheel opgenomen. De afbeelding bij het voormalig ouderlijk huis destijds, is een artistieke weergave van de Engel, en zonder omstanders in beeld.

HET BEGRIP ENGEL

In de Westerse Cultuur wordt in beginsel met het begrip Engel het Latijnse woord Angelus bedoeld, hetgeen de vertaling is uit het Oude Testament der Joden van “Boodschapper”, het begrip Engel verwijst dus direct terug naar de Hemelse Boodschappers uit het Oude Testament der Joden; de Bijbel. Het frappante aan dit geheel is dat juist die Boodschappers de doorstart van het Oude Testament der Joden, naar het Nieuwe Testament der Christenen, glansrijk hebben doorstaan; zij hebben hun taken nimmer neergelegd, maar worden tot op heden als “Hemelse Boodschapper” ingezet. Hun voorkomen kan onder meer ontzagwekkend zijn; als een reusachtige hemelse strijder, of juist als een stralende hemelse jongeling, maar ook als een mens onder de mensen; dit laatste viel dus mij ten deel.

EERSTE ENGEL-ONTMOETING 1961

Tobith 5:6Ja, ik ken de weg....

Op weg naar de lagere school, samen met broers en begeleidende oudere zussen, kwamen wij bij het wankel smalle bruggetje over de Vliet//Breevaart; bij het Reeuwijks-Verlaat. Ons moeder had al geklaagd bij de gemeente over de toestand van dat bruggetje. Deze ochtend stonden er enkele bouwlieden; kennissen van de familie en tevens lid van de St-Jozefparochie aldaar; de meute op te wachten, wellicht ingeseind door de moeder om een oogje in het zeil te houden. Er volgde een hartelijke begroeting, een compleet Paaps tafereel. De bouwlieden werden geflankeerd door een net persoon, wellicht een opzichter, die schijnbaar meedeed in de conversatie, doch uit zijn mond klonk slechts een soort onverstaanbaar gemurmel; echter dit gemurmel verwarmde je gehele lichaam, zodat ik onmiddellijk begreep: dit is een Engel. Nu moet gezegd worden, het ligt er allemaal wel erg dik op; want op school was wat hier plaatsvond reeds samengevat op een der favoriete schoolplaten van die tijd: de kinderen die een woeste beek moesten oversteken over een smalle boomstam, en een gevleugelde schone Engel die hun daarbij helpt. Echter, het contrast tussen beide Engelen is te groot om door een kinderbrein uitgedokterd te worden. Ook de daaropvolgende ontmoeting 1-a, voor het ouderlijk huis valt buiten deze context. Het is een volledig Paapse binnenkomer, met alle facetten van het RK-geloof in die jaren; eigenlijk meer een soort ‘fiat’ over de aard en uiting der RK-geloofsbeleving.

TWEEDE ENGEL-ONTMOETING 1962

Tobith 5:8 Doe dat, maar maak het niet te lang

Een jaar later, weer een stuk verder van huis, opnieuw op weg naar de lagere school. Onderweg sluit een protestantse jongen zich aan bij de broers, hij is al wat ouder; en komt met wat “vunzige praat”; men begint te treuzelen. Dan zie ik aan de overkant van de Willem de Zwijgerlaan, op de hoek van de Frederik Hendriklaan, de Engel van de eerste ontmoeting staan; in zijn Beige jas, grijze broek en dat vissershoedje op zijn grijzende hoofd; maar het meest vallen zijn schoenen mij op; deftige handgemaakte schoenen, zoals alleen de notabelen die destijds droegen; onze huisarts had ze ook, één der schoenen van hem had een typische ‘kraak’. Maar hij staart het groepje scherp en wat misnoegd aan; ik kijk om me heen en zie de straten haast verlaten; ik begrijp de “boodschap”; niet langer treuzelen anders komen jullie te laat op school. Ik waarschuwde de anderen en kwamen nog op tijd op school. (Wellicht is dit reeds als een soort ‘Roeping’ te beschouwen, waarschuwen als er onheil is en dreigt)

Was de eerste ontmoeting nog een ‘hartelijk’, en volledig Paaps gebeuren; thans sluipt er een ‘hatelijk’ REFO-element binnen; zelfs de straatnamen zijn REFO-gerelateerd. Was de vorige ontmoeting nog ‘hartverwarmend’; nu begint in wezen de onherroepelijke ‘haatzaaiing’. Wie verzint zoiets? Edoch, juist dit benadert de essentie van deze Engel-Ontmoetingen: het draagt een symbolische lading. Het is een tafereel, in scene gezet om de ‘Boodschap’ te vatten; de hersenen worden op de proef gesteld; wat kan je uit dit geheel opmaken? Het bevat leerstof voor als men volwassen is. Maar nu ben je slechts een schooljongen, die alles opneemt zoals het komt, en ervan uitgaat dat eenieder soortgelijke ervaringen opdoet. Maar wat een deceptie voor de REFO; reeds lang voordat de Oecumene officieel van start gaat, worden zij aan de zijlijn al in het verderf getrokken. Deze ‘vunzige praatjes’ zullen uitlopen op REFO-Abortus-perikelen etc., en opnieuw zal de Engel-Begeleider daar punctueel aanwezig zijn.

BOEKROL-VISIOEN 1963

Het heeft even geduurd, maar uiteindelijk is het schoolplein van de RK Lagere school, de Regina-Mundi school bereikt, op het katholieke eiland aan het Aalberseplein te Gouda-Noord met een RK lagere school, een RK kleuterschool, een RK huishoudschool, een klein Nonnenklooster, en de nieuwbouw RK St. Josephkerk Het is een stralend heldere voorjaarsmorgen, met een strakblauwe hemel aan het firmament. Het is speelkwartier rond 10:30 uur.

Dan zie ik vanuit het noordoosten, links van de St. Josephkerk, een immense boekrol loskomen, blauw afstekend tegen de blauwe lucht, en licht om de as draaiend. Naderbij gekomen strekt deze boekrol zich geheel vlak uit boven de flats aan de Thorbeckelaan, pal noord. Dan komen er bladzijden los van dit vlakke vel, het is nu gelijk een open boek in de wind, een Oude van Dagen buigt zich over het boek en lijkt een passage te duiden. Daarna verdwijnen de Oude van Dagen en de losse bladzijden uit het zicht, het vlakke vel blijft achter. Tenslotte krullen beide hoekpunten van dit vlakke vel zich om, en rollen beide naar het midden toe op, daarbij lost het gehele tafereel op in het noordwesten.

Ik kijk om me heen en vraag andere kinderen of zij het ook gezien hadden, maar eenieder ging in hun spel op; ook de niet zo piepjonge juffrouw Huybrechts was, zoals gewoonlijk mompelend in zichzelf, nauwelijks aanspreekbaar. Nogmaals keek ik noordwaarts, en zag volwassenen aldaar, en ging ervan uit dat ook zij het gezien hadden, en er wel een verklaring voor hadden; en ik ging weer in het speelkwartier op; deze ervaring, gelijk wel andere, langzaam naar het Lange-Termijn-Geheugen verplaatsend.